

แบบบันทึกการภารຍีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

ตามมาตรา 59 แห่งประมวลรัชฎากร

สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1) กรณีการจ่ายเงินได้เพิ่งประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) แห่งประมวลรัชฎากร

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร(13หลัก)*
(ของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ชื่อผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย (หน่วยงาน) :

สาขาที่

--	--	--	--

ที่อยู่: อาคาร..... ห้องเลขที่..... ชั้นที่..... หมู่บ้าน.....
เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์

--	--	--	--

 โทรศัพท์ :

(1) ยืนปอดิ

(2) ยืนเพิ่มเติมครั้งที่

--	--	--	--

เดือนที่จ่ายเงินได้เพิ่งประเมิน

(ให้ทำเครื่องหมาย “✓” ลงใน “□” หน้าชื่อเดือน พ.ศ.)

(1) มกราคม (4) เมษายน (7) กรกฎาคม (10) ตุลาคม

(2) กุมภาพันธ์ (5) พฤษภาคม (8) สิงหาคม (11) พฤศจิกายน

(3) มีนาคม (6) มิถุนายน (9) กันยายน (12) ธันวาคม

สำหรับบันทึกข้อมูลจากระบบ TCL

มีรายละเอียดการหักเป็นรายผู้มีเงินได้ ปรากฏตาม
(ให้แสดงรายละเอียดในใบแบบ ก.ง.ด.1 หรือในสื่อ
บันทึกในระบบคอมพิวเตอร์อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น)

ใบแบบ ก.ง.ด.1 ที่แนบมาพร้อมนี้ : จำนวน แผ่น

สื่อบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์ ที่แนบมาพร้อมนี้ : จำนวน แผ่น
(ตามหนังสือแสดงความประสงค์ฯ ทะเบียนรับเข้าที่.....)

สรุปรายการภารຍีที่นำส่ง

1. เงินได้ตามมาตรา 40 (1) เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ กรณีทั่วไป

จำนวนราย

เงินได้ทั้งสิ้น

ภารຍีที่นำส่งทั้งสิ้น

2. เงินได้ตามมาตรา 40 (1) เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ กรณีได้รับ

อนุสัตติจากกรมสรรพากรให้หักอัตราร้อยละ 3

(ตามหนังสือที่..... ลงวันที่.....)

3. เงินได้ตามมาตรา 40 (1) (2) กรณีนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว

เพราะเหตุอุอกจากงาน

4. เงินได้ตามมาตรา 40 (2) กรณีผู้รับเงินได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

5. เงินได้ตามมาตรา 40 (2) กรณีผู้รับเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

6. รวม

7. เงินเพิ่ม (ถ้ามี)

8. รวมยอดภารຍีที่นำส่งทั้งสิ้น และเงินเพิ่ม (6. + 7.)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่แจ้งไว้ข้างต้นนี้ เป็นรายการที่ถูกต้องและครบถ้วนทุกประการ

ลงชื่อ.....

ผู้จ่ายเงิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ยื่นวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ประทับตรา
นิติบุคคล
(ถ้ามี)

(ก่อนกรอกรายการ คูณคำนี้แล้วด้านหลัง)

หมายเหตุ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (13หลัก)* หมายถึง

1. กรณีบุคคลธรรมดา ให้ใช้เลขประจำตัวประชาชนที่กรมการปกครองออกให้

2. กรณีนิติบุคคล ให้ใช้เลขทะเบียนนิติบุคคลที่กรมพัฒนาธุริย์ออกให้

3. กรณีอื่นๆ นอกเหนือจาก 1.และ 2.ให้ใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (13หลัก)ที่กรมสรรพากรออกให้

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์บริการข้อมูลสรรพากร RD Call Center โทร. 1161

คำชี้แจง

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

ได้แก่ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะกรรมการ ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตาม มาตรา 40 (1) (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก่ เงินได้ตามประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึง เงินค่าภาษีอากรของเงินได้ดังกล่าวที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ไม่ว่าในททดสอบใด

1.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน "ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เมียเดือน บันลักษณ์ เมียหัวด้วยเงินเดือน ค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างที่คำนวณได้จากมูลค่าของภาระต่ออยู่บ้านที่นายจ้างให้อู่โดยไม่มีเสียค่าเช่า เงินที่นายจ้าง จ่ายชำระหนี้ได้ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้รับเพื่อใช้จ้างแรงงาน"

1.2 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ได้แก่ เงินได้เมื่อออกจากหน้าที่หรือตำแหน่ง งานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านาหัว ค่าสวนลด เงิน อดหนูในงานที่ทำ เมียประชุม บำเหน็จ บันลักษณ์ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณ "ได้จากมูลค่า ของภาระต่ออยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อู่โดยไม่มีเสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้ จ่ายชำระหนี้ได้ ซึ่งผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้รับเพื่อใช้จ้างแรงงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรือ งานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว"

2. วิธีคำนวนภาษีหัก ณ ที่จ่าย

2.1 ให้คำนวนจำนวนเงินได้พึงประเมินเหมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้ พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อไปนี้ ดังนี้)

- (ก) กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน ให้คูณด้วย 12
- (ข) กรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละ 2 ครั้ง ให้คูณด้วย 24
- (ค) กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายสัปดาห์ ให้คูณด้วย 52

การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่จ่ายให้แก่ผู้มีเงินได้ซึ่งเข้าทำงานระหว่างปีให้คูณ เงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายจริงสำหรับปีนั้น เช่น เข้าทำงานในวันที่ 1 เมษายน และกำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน จำนวนคราวที่จะต้อง จ่ายสำหรับปีที่เข้าทำงานจะเท่ากับ 9 เป็นต้น

2.2 ให้นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเหลือหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม **2.1** มาคำนวน ภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวว่าคือจำนวนหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และคำนวนภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ เป็นเงินบาททั้งสิ้น

การคำนวนหักค่าลดหย่อน ให้คำนวนตามที่ผู้จ่ายเงินได้แจ้งให้พร้อมกับแบบ สำเนาหลักฐานและสิทธิ์ในค่าลดหย่อนตามแบบฟอร์มรายการที่ออกให้ก็ลดหย่อน ลง.01 ทั้งนี้ ให้คำนวนหักค่าลดหย่อนได้ตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่ต้นปีที่เริ่มนักภาษี ณ ที่จ่าย "ไม่ว่าจะจ่ายค่าลดหย่อนนั้นในเดือนใดของปีก็ตาม เว้นแต่ค่าลดหย่อนเงินบริจาค ให้คำนวน หักได้เมื่อมีการจ่ายเงินบริจาคจริงเท่านั้น"

กรณีผู้มีเงินได้แจ้งเปลี่ยนแปลงรายการค่าลดหย่อนระหว่างปี ให้คำนวนหัก ค่าลดหย่อนตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งกับแบบฟอร์มเปลี่ยนนั้น

2.3 ให้นำจำนวนเงินภาษีที่จ่ายสิ้นที่คำนวนได้ตาม **2.2** มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะ ต้องจ่าย (ต่อไปนี้ ตาม **2.1**) ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่ายในแต่ละ คราวที่จ่ายเงินนั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่ เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครึ่งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักให้ รวมกันเท่ากับจำนวนภาษีที่ต้องเสียทั้งปี

2.4 กรณีมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินได้พึงประเมินที่จ่ายระหว่างปีภาษี ให้คำนวน ภาษีหัก ณ ที่จ่ายใหม่ทุกคราวตามที่กล่าวใน **2.1 - 2.3**

2.5 กรณีมีการจ่ายเงินพิเศษเป็นครั้งคราวระหว่างปี เนื่น ค่าจ้างเวลา เงินบันลักษณ์ ให้คำนวนพิเศษนั้นคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อไปนี้ เพื่อหาจำนวนเงินพิเศษ เสมือนหนึ่งกับจำนวนเงินที่จ่ายทั้งปี และคำนวนภาษีใหม่ตามที่กล่าวใน **2.2** เป็นเงินภาษีที่หักสิ้นที่ต้องหักได้ ให้นำภาษีที่คำนวนจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามปกติที่คำนวน ให้เสียเงินหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวนภาษีใหม่ตามที่หักได้ กรณีจ่ายเงินพิเศษ หักออกได้ ผลลัพธ์เป็นเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินพิเศษซึ่งจ่ายเป็นครั้งคราวนั้น แล้วให้นำมา รวมกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินที่จ่ายตามปกติในคราวนั้น ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นเงินภาษีที่ ต้องหัก ณ ที่จ่ายสิ้นในคราวที่มีการจ่ายเงินพิเศษนั้น"

2.6 กรณีมีการจ่ายเงินได้พึงประเมินที่ไม่สามารถคำนวนหน้าที่จ่าย ตาม มาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าได้ให้หักเป็นเงินภาษีนำสิ้นไว้เท่านั้น หาก คำนวนแล้วไม่มีเงินภาษีที่ต้องเสียไม่ต้องหัก ในปีเดียวกันนี้ ถ้ามีการจ่ายเงินให้พึงประเมิน ให้หักรายเดือนก่อนอื่น ให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายครั้งแรก มารวมกับเงินให้พึงประเมินที่ จ่ายในครั้งที่สอง แล้วคำนวนภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร เนื่น ด้วยกับการคำนวนครั้งแรก หากคำนวนแล้วไม่มีภาษีที่ต้องเสียก็ไม่ต้องหัก ถ้าได้ผลลัพธ์ เป็นเงินเท่าได้ให้หักและนำสิ้นไว้แล้ว (ถ้ามี) มาตรวจสอบออกเหลือเท่าเดิมก็เป็น เงินภาษีและนำสิ้นไว้เท่านั้น ถ้ามีการจ่ายเงินได้พึงประเมินครั้งที่สามและครั้งต่อ ๆ ไป ก็ให้คำนวนตามวิธีลักษณะทุกครั้งไป

2.7 กรณีนายจ้างออกเงินค่าภาษีแทนให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้าง "ได้รับในปีภาษี" ได้โดยลูกจ้างไม่ต้องรับภาระในการเสียภาษีด้วยตนของเลย ให้นำเงินค่าภาษี "ได้รับในปีภาษี" ให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้าง

ที่นายจ้างออกแทนให้เปรียบเทียบเดือนหรือค่าจ้างได้รับในปีนั้น แล้วคำนวนภาษี ตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร จนกว่าจะไม่มีเงินค่าภาษีเงินได้ที่นายจ้าง ต้องออกแทนให้อีก (อาจด้วยคำนวนหลายครั้ง)

2.8 กรณีนายจ้างออกเงินค่าภาษีแทนให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้าง ที่เป็นจำนวนที่ແມ່ນอน เช่น เท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องชำระ ให้นำเงินค่าภาษีที่นายจ้าง ออกแทนให้เปรียบเทียบเดือนหรือค่าจ้างได้รับในปีนั้น แล้วคำนวนภาษีตามเกณฑ์ ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร (คำนวนสองครั้ง)

2.9 การคำนวนภาษีเงินได้ให้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือน ที่หักภาษีที่จ่ายเป็นเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ปีนั้นคงสุดท้ายในปีนั้น ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน มีสิทธิที่จะคำนวนภาษีเพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักเมื่อรวมแล้วเท่ากับจำนวนภาษีที่ผู้มีเงินได้ จะต้องเสียภาษีที่หักสิ้น โดยนำจำนวนภาษีที่ได้หักและนำสิ้นไว้แล้วมาหักออกจากภาษีที่ต้อง เสียทั้งสิ้น ให้ผลลัพธ์ที่ได้หักและนำสิ้นไว้เท่านั้น

2.10 การคำนวนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากัน ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมิน ที่จ่ายในเดือนสุดท้ายที่ผู้มีเงินได้ด้วยจากการระหว่างปี ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีสิทธิที่จะ คำนวนภาษีเพื่อให้เงินภาษีที่หักไว้ก่อนถ้วนตามรายการค่าลดหย่อนที่แท้จริงตาม หลักฐานที่ผู้มีเงินได้นำมาแสดง โดยนำเงินภาษีที่หักไว้ไม่ครบถ้วนหรือเกินในเดือนก่อน ๆ มารวมหรือหักกับภาษีที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายไว้ครึ่งสุดท้ายนั้น ให้ผลลัพธ์ที่ได้หักและนำสิ้น ไว้เท่านั้น

2.11 การคำนวนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือนอื่น นอกจากกรณีตาม **2.9** และ **2.10** ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินยังคงต้องคำนวนภาษีและหัก ณ ที่จ่าย ตามที่กล่าวใน **2.1** ถึง **2.8**

2.12 กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ตามที่กล่าวใน **1.2** ให้แก่ผู้รับซึ่ง มีได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย (อยู่ที่ระหว่างเวลาหนึ่งหรือหลายระหว่างเวลาความกัน ไม่ถึง 180 วัน ในปีภาษี) ให้คำนวนหักในอัตราอัตรายล 15.0 ของเงินได้ที่จ่ายแต่ละคราว

หมายเหตุ

กรณียื่นเพิ่มเติม ให้กรอกเฉพาะรายการและจำนวนเงินที่แสดงไว้ขาดและหือแสดง ให้เกินไปเท่านั้น

3. สถานที่ยื่นแบบ และกำหนดเวลาในการนำเงินภาษีสิ่ง

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ยื่นแบบ ก.ง.ค.1 แสดงรายการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย พร้อมกับนำเงินภาษีสิ่งต่อเจ้าพนักงานภาษีใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน "ไม่ว่าจะหักภาษีไว้หรือไม่ก็ตาม ณ สถานที่ดังต่อไปนี้"

3.1 สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (สำนักงานสรรพากรเขต/อำเภอ/กิ่งอำเภอเดิม) ในท้องที่ที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายมีสำนักงานตั้งอยู่ซึ่งได้มีการจ่ายเงิน

3.2 ธนาคารพาณิชย์ไทย

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาในเขต กรุงเทพมหานครที่กรมสรรพากรกำหนดให้เป็นสถานที่ยื่นแบบฯ และนำสิ่งภาษี

(2) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานสาขาทุกสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยตาม

(1) โดยผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย จะต้องยื่นแบบและนำสิ่งภาษีผ่านธนาคารในเขตอำเภอ หรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายได้มีการจ่ายเงิน

การยื่นแบบฯ และชำระภาษีที่ธนาคารจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- ใช้แบบ ก.ง.ค.1 ที่พิมพ์พร้อม ที่คู่มือและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร(13หลัก)ของ ผู้จ่ายเงินได้ที่กรมสรรพากรจัดทำขึ้นและจัดส่งให้

- ยื่นแบบฯ และนำสิ่งภาษีภายในกําหนดรเวลาดังกล่าวทั้งสิ้น

- นำสิ่งภาษีทั้งจำนวนที่ต้องนำสิ่ง

4. ความรับผิดชอบผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

4.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายมิได้หักและนำเงินสิ่งหักไว้แล้ว ให้เงินแบบและนำสิ่งหักไม่ครบจำนวนที่ต้องหัก ผู้จ่ายเงินได้ในกรณีเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำสิ่งหักจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งหักภาษีที่ขาดไป ให้เงินคืน แต่ต้องคำนวนจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำสิ่งหักจำนวนที่ขาดไป ตามที่ต้องหักภาษีที่ต้องหักตามจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำสิ่งหักจำนวนที่ขาดไป

4.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีสิ่งภายนอกมาคำนวณ ตาม 3. จะต้องรับผิดชอบเพิ่มในอัตราอัตรายล 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษี ที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำสิ่งหักจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งหักภาษีที่ขาดไป ให้เงินคืน แต่ต้องคำนวนจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำสิ่งหักจำนวนที่ขาดไป ตามที่ต้องหักภาษีที่ต้องหักตามจำนวนเงินภาษีที่ขาดไป

4.3 ผู้ได้เจตนาจะเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษีอากร ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำคุก (มาตรา 37 แห่งประมวลรัษฎากร) □

พิมพ์เมื่อ ก.พ. 2555